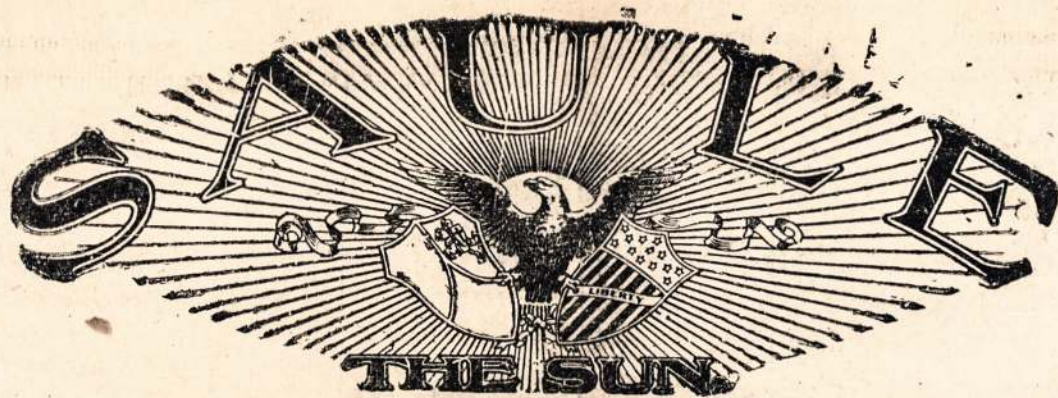

Anglams Sziandien Vargas

Isz Amerikos Rusija Protestuoja

Amerika Nepaiso Visu
Protestu, Susirinkimas
Triju Didziuju Bus Lai-
komas

WASHINGTON, D. C. —
Sovietu Rusija pasiunte savo
protesta, pasiprieszinima Ame-
rikai ir sako kad Amerika,
Anglija ir Francuzija negali
vieni sau nutarti Vokietijos
pramones ir fabriku stovi, nes
tai yra priesz visus Potsdam
Konferencijos nusistatymus.

Amerikos atstovai dave Rus-
kiams zinoti kad tas susirinki-
mas bus laikomas, neziurint ir
nepaisant kaip jiems nepa-
tikis.

Sovietai pareiskze savo ne-
pasitenkinima tikrai tada, ka-
da jie patys gavo isz Amerikos
laiszka, kuriame Amerikos val-
dzia pareikalauja kad Sovietai
pasitrauktu isz Kinijos uosto
Dairen, kuri jie uzdare visoms
tautomis. Tai matyti kad czia
tik viena priezastis del bloges-
niu santykiu tarp Amerikos ir
Rusijos. Sovietai su savo pasi-
prieszinimu szitam susirinki-
mui, tik nori taip sakant atker-
szinti Amerikieciams ir paro-
dyti kad jie nieko nesibijo.

(Tasa Ant 4 Puslapio)

Priesz Vatikana

Protestonai Puolasi
Ant Kataliku

NEW YORK. — Kuniguzis
Daktaras Guy Emery Shipier,
kuris su kitais Protestonais va-
zinejo po Jugoslavija ir parva-
ziaves visiems tikino kad Ko-
munistai nevarzo tikejima, da-
bar uzsiptuole ant vienos Pro-
testonkes raszytojos, kuri pa-
sitrauke nuo laikraszcio "The
Churchman" sztabo.

Ponia Natalie Wales Paine,
pasitraukdama isz vietos sta-
cziai saviesiems pasake kad vi-
sai nekritkiszczioniskas darbas
taip pultis ant Kataliku Bažny-
czios ir taip szmeizti Kataliku
vadus, kunigus. Ji taipgi pasa-
ke kad ji ne viena taip janczia-
si, bet kad ir keli raszytojai ne-
uzilgo atsisakys nuo to laik-
raszcio sztabo.

(Tasa Ant 4 Puslapio)

Uztaria Benamius

Trumanas Sako Euro-
piecziai Yra Musu
Gimines

WASHINGTON, D. C. —
Prezidentas Trumanas primine
visiems tiems, kurie prieszina-
si patarimui priimti nors kelis
tukstanczius Europos benamiu
in Amerika, kad visi tie Euro-
piecziai yra mums gimines. Jis
sako kad mes negalime juos va-
dinti svetimtaucziais, nes ir
mes visi isz Europos pareina-
me.

(Tasa Ant 4 Puslapio)

LUBOS INGRIUVO

500 Žmonių Sužeista
Teatre

MEADVILLE, PA. — Poli-
cija pranesza kad apie penki
szimtai žmonių buvo sužeista,
kai "Park" teatro lubos ingriuvo.
Apie trisdeszimts žmo-
niu buvo nuvežti in ligonbutes,
ir apie penkios deszimts žmo-
niu turejo eiti pas daktarus del
mažesniu sužeidimu.

Policija, daktarai ir slauges
negalejo greitai prieiti prie su-
žeistuju, už tai kad daug žmo-
niu susirinko prie to teatro du-
riu pažiureti ir pažiopsoti. Sa-
koma kad apie deszimts tuk-
stanczių žmonių susirinko ap-
link ta teatra kai ta nelaime at-
sitiko.

Orkestros dirigentas, vadas,
ta vakara buvo svezcias Art
Mooney. Jis vos ne vos issigel-
bejo kai tos lubos ingriuvo.

Sprogstanczius Bombos Del Taikos

Czia parodo kur jau pra-
dejo kasti žeme del pastaty-
mo dideliu fabriku ir mokslo
kambariu, kur mokslineciai
stengsis tos sprogstanczius
bombos baisiai iiegas pa-
versti in gerus tikslus, in
darba del taikos. Szitas
mokslo ir gamybos fabrikas

Iszdeginti Laukai

Czia paveikslas vieno
uosto, Probolinggo, Javos
kraszte, kur viskas buvo isz-
naikinta ir iszdeginta, kai
Indonezijos kareiviai buvo
priversti ta uosta apleisti ir
Hollandijos kareiviai in ta
miesta inejo.

Szitas susikirtimas invyko
pirm negu Suvienuytu Tautu
Konferencija iszleido insa-
kyma kad visi liautusi ka-
riave. Kai Suvienuytu Tautu

Konferencija iszleido insa-
kyma kad visi nustotu karia-
ve, tai da daug daugiau žmo-
niu žuvo ant karo lauko.

Dabar matyti kad ta Su-
vienuytu Tautu Konferencija
nieko negali niekur padaryti
ar nuveikti, kad ji yra be ie-
gos ir be intekmes. Hollandi-
jos valdzia ir Indonezijos
žmones dabar kreipiasi in
Amerika kad Amerikos val-
dzia tarpininkautu.

Anglijos Skola Amerikai

Skolinti Pinigai Neskalsus

LONDON, ANGLIJA. —
Daug Amerikiecių dabar ne-
gali suprasti, kodel Anglija
praszo, kad mes palengvintu-
me jai ir sumažintume esamą
skola ir daugiau pinigų jai pa-
skolintume. Paprastam žmoge-
liui czia iszrodo labai prastas
biznis! Jeigu asz kaimynui pa-
skolinsu pinigų ir paskui jis

pasiteisins kad jis negali ir ne-
gales man atmoketi, tai asz isz
tikro durnas buciau jam dau-
giau pinigų skolinti. Ir, greitai
dirstelejus in Anglijos skola ir
praszyna, iszrodo kad czia
taipgi aiszkus sanprotavimas.
Bet kaip tarptautiniai klaui-
simai, taip ir tarptautines sko-
los ne taip jau lengvai iszsi-
sza!

Kai Anglija pasiskolino tuos
tris szimtus milijonu dolerių
nuo Amerikos, ji sutiko su tais
pinigais pirktis jai reikalingu
daigtu isz Amerikiecių biznie-
riu. Tai buvo Sausio (Jan.) me-
nesyje, 1946 metuose.

Anglija gavo 300 milijonu
dolerių ir sutiko už tiek pinigų
kvieciu Amerikoje pirktis.
Tada doleris buvo ir dolerio
vertes gauti. Viskas buvo tvar-
koj.

Bet, tu paciu metu Liepos
(July) menesy, jau musu dole-
ris buvo tik vertas 86 centus,
Spalio menesy jau doleris nu-
puole ligi 80 centu; per naujus
metus tas Amerikos doleris bu-
vo tik 76 centu vertas, o dabar,
sziais metais Liepos (July) me-
nesy tas pats doleris jau buvo
tik 71 cento vertas!

Trumpai sakant, Anglija pa-
siskolino tris szimtus milijonu
dolerių del kviecių isz Ameri-
(Tasa Ant 4 Puslapio)

Anglijos Valdžia Ketina Suvaržyti Darbininkus

Rusija Sako Amerika Laužo
Potsdam Sutartis; Anglija
Kariskame Stovyje, Socialistu
Valdžia Varžo Visus; Sutvar-
kyti Graikijos Armija Reikes
Amerikoniszku Doleriu

LONDON, ANGLIJA. — Anglijos Socia-
listu valdzia invade tokius instatymus ir tokius
suvarzymus, kokius turejo per kara. Valdžia
dabar paeme visus fabrikus ir ketina suvaržyti
darbininkus, kad darbininkui nebus valia eiti
isz vieno darbo in kita.

Valdžia szitaip daro, už tai kad jau nemato
jokio kitokios iszeities. Anglams sziandien
tikras vargas, jie dabar visko mažiau turi ir la-
biau vargsta negu per kara, kai bombos isz pa-
dangiu krito.

Anglijos darbininkai dabar gali darbo jiesz-
kotis vien tik per valdžios ofisus. Visi vyrai,
nuo asztuoniolikos iki penkios deszimts metu
gali dirbti tik ten kur valdzia paskirs dirbti.
Moterys ir merginos nuo asztuoniolikos iki ke-
turios deszimts metu taipgi turi daryti.

Profesijonaliai, kaip daktarai, advokatai,
ir mokytojai nera taip suvaržyti.

Darbininkai, kurie dabar reikalinguose
darbuose dirba nera szitu nauju instatymu var-
žomi, pakol jie ar paliks ar bus pravaryti isz tu
darbu. Tada ir jie tures per valdžios ofisus
kito darbo jieszkotis.

Tie, kurie nedirba ir nenori dirbti taipgi
nera liecziami. Bet jau eina gandai kad, "val-
dzia ir juos gales priversti eiti in darba."

Kareiviai, kurie isz vaisko parvažiuoja ga-
li pasirinkti ar jie nori dirbti ar tinginiauti. Bet
jeigu ji nori dirbti, tai ir jie turi darbo jieszko-
tis per valdzia, ir ta valdzia paskirs koks dar-
bas jiems tinkamiausias ir krasztui reikalingiau-
sias.

(Tasa Ant 4 Puslapio)

Graikams Ginklai

WASHINGTON, D. C. —

Amerika jau negali iszsiskuti
ar rankas nusimazgoti ir mesti
visa Graikijos nelemta klaui-
ma, nes mes jau per giliai in-
klimpome.

Dabar jau visiems mums
aiszku kad Graikijos valdzia
negali apsiginti ar atsimuszi
nuo sukleliu su tais 150 milio-
nais doleriu kuriuos mes pa-
siuntume.

Tie kurie yra gerai susipaži-
ne su Graikija ir su Graiku rei-
kalais sako, kad du sykiu ar
tris sykius daugiau pinigų rei-
kes vien tik del ginklu.

Isz pradžios Amerika buvo
paskyrus Graikams du szimtu
milijonu doleriu del maisto ir
pusantro szimto milijonu dole-
riu del ginklu. Dabar jau ma-
tyti kad tiek pinigų neužteks
nei del maisto nei del ginklu.

Graikijoje dalykai eina vis
blogyn. Sukileliai su kitu
krasztu pagelba vis stipreja
vis daugeja ir dabar jau vieszai
priesz valdzia eina. Sukileliai
net savo atskira valdzia dabar
susitvere.

Graikijos armijos yra bejie-
ges priesz tuos suklelius. Val-
džios armijos kareiviai ima ru-
goti ir reikalauti daugiau al-
gos, daugiau maisto ir daugiau
poilsio.

Graikijos armijoje randasi
per daug karininku ir per ma-
žai kareivių. Kiekvienas žmo-
gelis, kuris savo varda sugeba
sukreivežnoti, jau in karininkus
spiecziasi.

Sutvarkyti Graikijos armija,
reikes vel Amerikoniszku do-
leriu, reikes ir Amerikos kari-
(Tasa Ant 4 Puslapio)

Kas Girdet

Viesiosiose mokyklose yra nusistatymas visus lygiai iš vieno skyrus in kita kas metai pakelti. Nera jokio klausimo kiek katras vaikas moka ar nemoka; bet atejus mokslo metams galas, visi, kaip vienas yra pakeliami in augsstesni skyriu. Po šitokia tvarka, vaikas gali buti durnas kaip kelmis, bet jis pasekmingai pereis visus skyrius sykiu su tais kurie gerai mokinasi ir daug daugiau už ta mulki žino.

Cia viena iš viso tukstančio priežasčių kodėl katalikizmos, parapijines mokyklas yra šimta syiu geresnes ir vaikai, kurie tose mokyklose mokinasi yra beveik visados mokytesni ir augsstesniam mokslui tinkamesni.

Daug žmonių in tai netiki; randasi net ir kataliku kurie durnai daro ir savo vaikus siunčia in vieszias mokyklas. Protestonai, kitatikiai, net ir žydai praszyte praszyti ir sutinka net dvigubai ar trigubai moketi, jeigu tik sesutes ar kunigai ju vaikus priimtu in tas parapijines mokyklas.

Mes jau nekarta raszeme kad vieszosios mokyklos eina velniop, kad vaikai nieko jose meismoksta. Dabar jau ir visi kiti laikraszeziai ir žurnaliai pradejo apie tai raszyti. Anos sanvaites žurnalas "Time," Vol. L, Nr. 7, 62 puslapyje aprasze kas darosi Philadelphia mieste, Pa., kur visu mokyklų virszininkas Stoddard buvo stacziai verste priverstas pasikirti komisija, kurios darbas bus vieszias mokyklas isz naujo pertvarkyti.

Mes tai komisijai pirmuciausiai patartume, panaikinti ta kvailu nusistatyma kad mokytojui ar mokytojai nevalia vaiko mokykloje nubausti. Kas butu szejimynoje jeigu motinai ir tevui butu uzdrausta vaikas nubausti? O mokytojas uzima tevo motinos vieta mokykloje, ir tenai jis yra kamuojamas ne vieno ar dvieju vaiku, bet ant savo galvos turi trisdeszimts ar keturiodeszimts biesuku.

Po Pirmojo Pasaulinio Karo vienas atstovas in Hague Taryba nuvaziaves, labai rupestingai ir sanziningai savo darba dirbo. Jis taip rupinosi, kad naktimis negalejo miegoti. Viena nakti, kai jis visa nakti akiu nesudejo, jo tarnas, Juodukas (nigeris) jo paklause: "Ponas tamsta, ar Dievas svieta valdo, pirm negu tamsta ant svieto atsiradote?"

Zinomas daigtas, atsake tas augsztas atstovas.

"Ir ar Tas Pats Dievas valdys ir tvarkys kai tamsta isz szio pasaulio iszkeliausi?"

"Nu, tai kvailas klausimas. Zinoma kad Dievas pasauli valdys kai nei vieno musu ezia nebus."

"Tai, Ponas tamsta, argi tamsta negalite pasitiketi kad tas Dievas szio pasauli valdys ir tuo laiku kada tamsta ezia gyveni?"

Pailses ir nemigo nukamnotas ambasadorius biski pamante, nusijuoke, ir sau ra-

miai ir saldžiai užmigo.

Valdžia labai rupestingai prižiuri kad visas maistas kuris yra mums parduodamas butu geras ir teisingai kompaniju skelbiamas. Duonkepys, kuris paszalia duona parduoda tuojaus buvo suareszuotas; jeigu pienas nesvezizias, tai tuojaus valdžia suima pieniu ar ukininka kuris ta piena parduoda; visokie vaistai turi patikrinti ir valdžios peržiureti. Viskas, maistas, vaistai, net ir drabužiai yra valdžios prižiurimi kad viskas butu teisinga.

Bet nei valdžia, nei instatymai nei mes patys nieko nedarome ir nieko nesakome apie laikraszezius, radijo ir kitus mokslo szaltinius, isz kur mes ir musu vaikai gauname puskeptas žinias ir palszyva moksla.

Per radija tie neva-žiniu skelbejai sziaudien yra pamokslininkai, pranaszai, mokytojai, kurie mums pasako in kaktiki ir kaip manstyti. Ir niekas ju nepriziuri. O puskeptos žinios yra pavojingesnes negu puskepta duona.

Isz ryto, per pusryčius, tevas per radijo klausosi kokio ten Juozo Viszžinio, kuris savotizskai plepa apie žinias isz Washingtono, motina geriau myli Plypo Plesio plepalus, kuris, kaip boba buzerneje, butus ir nebutus dalykus iszplepa.

Mokytojas, kuris kitus mokina turi gauti mokslo laipsni ar net daktarata, ir turi parodyti valdžiai kad jis tinkamas kitus mokinti, daktaras, gydytojas turi ilgus metus mokslo suola trinti ir szilydyti pakol jis gali žmogaus kuna gydyti ar prižiureti; kunigas turi kolegija, universiteta ir seminarija baigti, pirm negu jis gali žmones tikybos mokinti.

Bet redaktoriui, laikrasztininkui ar radijo žiniu skelbejui tik reikia pinigų ar kad koks biznierių juos remtu, ir jie per koki stebukla tampa visazinanieziai mokytojais. Jie tada viska mato, viska žino ir visiems visko mokina. Toks mokslas kur kas pavojingesnis negu suruges pienas ar netinkami vaistai.

Dabar mums neva-mokslinicziai pasako katras knygas mes turime skaityti, kuriuos paveikslus turime pamatyti, kokios muzikos klausytis ir kokias žinias mes turime tiketi.

Mes dabar visokias žinias ryte praryjame kaip kokias gyduoles Mes klausomies per radijo ka toks ponas mansto ir paskui mes taip pat manstome.

Mes vis giriames kad ezia Amerika; kaip kas nori, daro. Bet mes nedarome kaip norime bet darome ir manstome taip kaip tie musu palszyvi, netikri laikraszezių ir radijo pranaszai pasako mums daryti ir manstyti.

Paprastas žmogelis greitai szoka in darba, suklysta, kiems skundžiasi ir pats nuliusta; mokytas žmogus pirmiau pasitaria, paskui gerai apsvarsto, su kitais pasiszneka, antru kartu pasitaria ir tik tada kitam parodo kaip dirbti ar kaip daryti ir tada jis ir visi kiti džiaugiasi. Nors tas mokytas žmogus nei pirsztu nepakelte darbui, bet darbas buvo padarytas be klaidos. Tai skirtumas tarp mokyto ir nemokyto žmogaus.

ATVYKO 18 LIETUVIU TREMTINIU

NEW YORK. — Rugpiuczio 3-ezia diena isz Vokietijos atplaukusi ant laivo "S. S. Marine Flasher," 18 Lietuvių: 3 Amerikos pilieciai, o likusieji su imigracinemis vizomis, kuriu 8 pasinaudojo Lietuvos kvota ir 7 atvyko be kvotos (non-quota). Atvykusieji iszsiskirste pas gimines ir draugus:

Daktaras Kazimieras Pantienius su žmona Ona (Amerikos piliete), sunus: Algimantus in Mindaugu ir duktere Birute, laikinai iszvyko in New Britain, Conn., o toliau atvyko pas Kuniga P. Czesna, klebonas Szv. Juozapo parapijos Mahanov City, Pa. Daktaras K. Pantienius yra pasižymėjęs gydytojas Chirurgas ir priesz Lietuvos okupacija buvo Vytauto Didžiojo Universiteto Kaune profesorium, o veliau profesoriavo Vilniaus universitete. Aleks ir Juzefa Raczkaskai, iszvyko in Chicago, Ill., pas vaikus. Viktoras Saviczius, Amerikos pilietis, laikinai apsisistojo pas kurortininka Juozapa Baczuna, Sodus, Mich., o veliau invyks pas savo motina po Nr. 4511 S. Hermitage Ave., Chicago, Ill. Edmundas Treziokas, Amerikos pilietis, apsisistojo pas savo teta B. Perry, 1703 Kimball St., Chicago, Ill. Vienuoles (Kazimierietes) Skolastika Stanevieziute, Aleksandra Genovaite Gustaitiute, Joanna Cziezkiute, pasisveciavusios pas seseles vienuoles Philadelphia, Pa., apylineje nuvykis in Chicago, Ill. Stanislovas ir Jadvyga Bajornai su dukteria Aldona ir sunu Liudu, apsisistojo pas gimines, Nr. 159 Fiske St. Waterbury, Conn. Kunigas Stasys Budavas iszvyko Lietuvos Pranciszkonu Globan, Mount St. Francis, Greene, Maine.

Atvykusius pasitiko "BALF" rubu sandelis vedejas p. J. Valaitis ir Liet. Gen. Kons. pagelbininkas A. Simutis, kurie padejo reikaluose.

Liepsnojantis Kryžius

Liepsnojantis kryžius

Szkotijos begikas laiko rankoje liepsnojanti kryžiu ir rengiasi begti isz Edinburgh in kitus miestus praneszti visiems Szkotijos gyventojams kad visi turi palaikyti vienybe del savo kraszto. Tai senas Szkotu paprotys parodyti savo vienybe su liepsnojancziu kryžiumi.

NEDORAS SUNUS

Musu žmones, Lietuviai, seniaus buvo labai geri ir mielaszirdingi, bet sziuose laikuose tokiu žmonių vis mažiau ir mažiau atsiranda, o labiausia isz jaunesniųjų, kurie užmirsztata, nesakau jau, apie savo tevyne Lietuvai, bet ir apie Vieszpati Dieva, kuris pasake: "Gudok tavo teva ir motina." Užmirsztata kiek tevai prisidarbovo, pakol tos mažos kojelės pradėjo vaikszezioti ir tos nuogos rankytes galejo darbus dirbti. Motina ir tevas su kruvinu prakaitu darbovosi, idant apredytu ir pavalgydytu savo vaikus; o tie užaugs ir apeme ukės rėdyma, užmirsztata apie ta kruviną prakaitą ir apie tos tevu vargus ir nekarta gailės jiems duonos kasnelio, žodžiu sakant tampa piktesniais už žverius.

Sztai paveikslas tokiu nedoru vaiku: Viename kaime gyveno ukininkas, sunus su savo motina, kuri labai sirgo. Jau smerties valanda artinosi, o jos sunus manstino važiuoti in kita sodžiū bulvių pasiskolinti. Tam sodžiūje gyveno dailyde kuris dirbo grabus ir ten pat laidodavo numirelius.

Tos moteriszkės sunus buvo neturtingas, neturejo savo arkliu ir todėl nejo prie kaimyno praszyti arkliu idant vienu kartu nuvežtu ir jo mirsztanczia motina ir ten ja palaidotu, o paskui parsivežtu sau bulviu.

Tai jau tavo motina numire? Paklause ukininkas.

Da ne, atsake szis, bet keliuoneje butinai pasibaigs.

O žmogau, beszirdi! Szuzuko kaimynas, tai jau tu ne beduosi savo motinai pabaigt gyvenima grinezioje kurioje tave pagimde ir užaugino? Ar tu pamanstina, prakeiktas sunau, jog kiekvienas ratu apsisukimas padidins motinos kancezas? Eik isz mano namu!

Zinomas daigtas, tas protingas kaimynas nedave arkliu tam be szirdies sunui.

Labai liudna ir baisu yra pamastyti jog žmones nustoja szirdies ir jausmo, kas atskiria mus nuo galyju ir kas už vis geresnio yra žmoguje. Tiesa jog tokiu atsitikimu yra ne daug bet prisižiureja gerai aplinkui, atrasime daug panaszin in ta atsitikima.

Kiek tai yra tokiu tevu kurie senatves sulauke, neturi kuo apsvilkiti ir bemaž nuogi vaikszeziuoja ir kremta užpezkyje kieta, kaip akmeni, duonos kasneli, o tuo tarpu ju vaikai vaikszeziuoja blizgancziuose batuose, perskelti vuodegiuose ir valgo kaip koki ponai. Užmirsztata jog yra Dievas kuris nubaš juos taip pat, o rasit da labiaus. Jusu vaikai, (kurie taip elgetes), matydami kaip neguododate savo tevu, iszaugs nedarys su jumis kitaip ir tada pamatysite visa savo gyvenimo biauroma ir kaltybe bet, jau po laik ir veltu! Piktas paveikslas pragara pripildo.

Istorija apie Amžina Žyda lo kelione po svieta ir liudymas apie Jezu Kristu. Per paczta 20 centai. Adresas:

SAULE PUBLISHING CO., Mahanov City, Pa.

ISZPAŽINTIS

(Tasa Nuo 3 Puslapio)

— Dievo tarne Simonai, ne man sakiai, o pacziam Dievui. Beveik in kiekviena klausyma atgaliojantis atsakydavo: — Kaltas.

— Ar neturi Dievo tarne Simonai, kokiu ypatingu nusidejimu?

— Visas esmi susitepes Mitos, Jonai. Gyvos kune vietos neturi. Pavydejan, kurie buvo už mane galingesni, skriaudžiau silpnesnius, ir vis man buvo mažai. Vis norejau daugiau sugriebti, o senatveje atsimelsti. O sztai neleido Vieszpts. Ka dabar veiks, kaip gyvens mano žmonele Katriute su mažais vaikeliais. Ir ja apdauginejau, ir vaikučiai nesirupinau nes in savo duszia nesirupinau. Godus buvai in viska pikta.

— Dievas tau atleis, Dievo tarne Simonai.

— Naszlaicziu nesigailejau atemiau palikta turta isz dvieju dukteriesziu ir jas-gi persekiojau nž savo neteisybe. Apgaudinedavau tyruose apikvairius Kirgiziuzszezius, o jie badu mirdavo ir szaldavo delei mano žiaurumo.

— Dievas atleis, Dievo tarne Simonai.

Iszpažintis pasibaige. Golochvatovas jaute, kaip ji apima mirties miegas. O augsztai kaip ir pirma, szelo sniego audra.

Bet Golochvatovui rodes, kad tai ne audra, o buk sukile jo visi prasižengimai, visa jo neteisybe. Žeme vaitojo o tuose vaitojimuose vaidinosi jain tartum isz požemio nekalti vaikų balsai.

Buranas siaute tris dienas, o paskui rado vazeli sniego kanburyje. Szszalo visi sykiu, ir žmones, ir gyvuliai, kaip ir gyveno sykiu.

— GALAS —

Trys Istorijos apie Irlanda arba Nekaltybe suspausta; Robertas Velnius; Melejus; Kaip Kuzma Skripkorius liko Turtingu Ponu. 78 puslapiu, . 20c SAULE PUB. CO. Mahanov City, Pa.

PADAVIMAS APIE BRANGIAUSIA DOVANA

Greit po to, kaip didysis Magadeva sutvere moteri, ji atejo pas ji ir atsistojo maldingai sudejusi rankas.

— Ko nori isz manes tu, mano meiles tvariny? Klausė Visagalis.

— Ko asz noriu? Tu nepatenkinai manes, Visagali. Tu taip daug gausiu dovanu davei mano draugui, vyrui: pastabiai aki, kuri sekla lekianti aukstybesse ara ir gerisi mano grozių; stipria ranka, kuri meto jeti ir apgina mane silpna; greitas kojas, kuriu deka paveja grobi ir vel gryžta pasilesti pas mane. Man to nedavei. Bet asz noriu tokios dovanos, kuri priklausytu tik man vienai!

— Tik tau vienai!

Kokia gi turi buti szio dovana? Galvodamas praszneko Visagalis.

Moteris skensdama mintyse nusiszypszojo ir, žiuredama in toli, eme sakyti:

— Asz noreczian, kad dovana butu visuomet prie manes, bet nereiketu man jos nesziotis ir slepti.

Kad ji nekainuotu nieko, bet butu brangesne už visas pasaulio brangenybes.

Kad niekas negaletu jos isz manes atimti, bet galeczian ja davineti be skaicziaus.

Kad ja galeczian moketi už meile ir del jos kiltu pyktis ir neapykanta.

Galų gale, kad szio Tavo dovana butu visu mano jausmu, visu pajautimu, nuraminimo varguose ir susigrauzimuose, draugiskumo, motinystes szventumo ir meiles kilnumo zenklu.

Tuomet Magadeva tare:

— Asz žinau, ko tau reikia. Ir jis sutvere buczki.

Buczkiš likosi moters nuosavybe, jos didžiausiu turtu, jos saldžiausiu mokslu. Su juo atiduoda save, per ji ima sau. Ji iszinokino žmonija buczinotis. Dabar — meilei bucziuoja in lupas, globojant, in kaktai.

gerbiant, in ranka, draugystei, in skruosta, o szvelnuma rodant, akis bucziuoja.

Maldu Vainikelis

.. Knygele ..

2-7/8 x 4 coliu didumo, 327 Puslapiu; Juodi Apdarai; Aiszkus drukas; smagi

Rodykle:

Bažnytinis metu padalinimas. Pasnikai. Kalendorius. Maldos Rytmetines. Viespaties maldos. Aniuolizskas Pasveikinimas. Apasztalu Sudejimas. Deszimtis Dievo prisakymu. Du didziausi meiles prisakymai. Aktai Tikejimo, Vilties, Meiles ir Gilesczio. Maldos vakarines. Giesme ant pradžios Miazia. Miazia Maldos. Psalme 45. Giesme Szventas Dieve. Miazaru Maldos. Maldos pirm iszpažinties. Perkratymas sanzines. Maldos priesz pat iszpažinti. Indamas nuo kunigo iszriaszima. Milda po iszpažinties. Litanija apie visus szventus. Prisiitaisyms prie Szv. Komunijos. Tikejimas in Szv. Sakramenta. Atidusejimai prie mielau. Jezaus. Milda prie Panos Szvencziausios. Milda prie Aniuolu ir Szv. Dievo. Artindamasi prie Szv. Stalo. Kada kunigas su Szv. Sak. atsiska. Pasziaus atiduodamas Dievui garbe kalbke. Milda Szv. Ignaco. Milda su visuotiniai: atlaidais. Milda prie Szv. Sakramento po Komunijos. Garbinimas Szv. Sakramento. Milda Szv. Tamosziaus. Milda prie Viespaties Jezaus. Milda prie Panos Szvencziausios. Milda Szv. Bernardo prie Szv. Panos Marijos. Ranzanczius prie Szv. Marijos kalbamas. Litanija prie Szv. Panos Marijos. Litanija prie Szv. Antano isz Padvos. Milda prie Szv. Antano. Miazia Mald. už Duszias mirusiuju. Litanija Saldziausio Jezaus vardo. Maldos po palaiminimo Szv. Sak. Per Procesija. Giesme ant Procesija. Giesme Laba Nakt. Ministranturas.

Sanle, Mahanov City, Pa.

ISTORIJE apie Ila isz ma-

iszo iszlins, Al-yya in virszu iszkils, Kaip užaikyti sveikata ir apsaugoti szejimynele nuo lygu, Verta Ne-uzmirszt, Kaip dagyvent 100 metu, Pamokinimai, Apie boba ka negalejo savo liekuvio sulaiykty, Leibaus gimoras, Girtuoklis Jurgis, Kaip pažint atmaina oro, Ožka isz Szukijos, Geros rodos, Gailinga ypata, Galybe Meiles, Juokai, Raganiszka Lazdele, Teisybes ir Boba kaip ir visos Bobos. 15c. Saule Pub. Co., Mahanov City

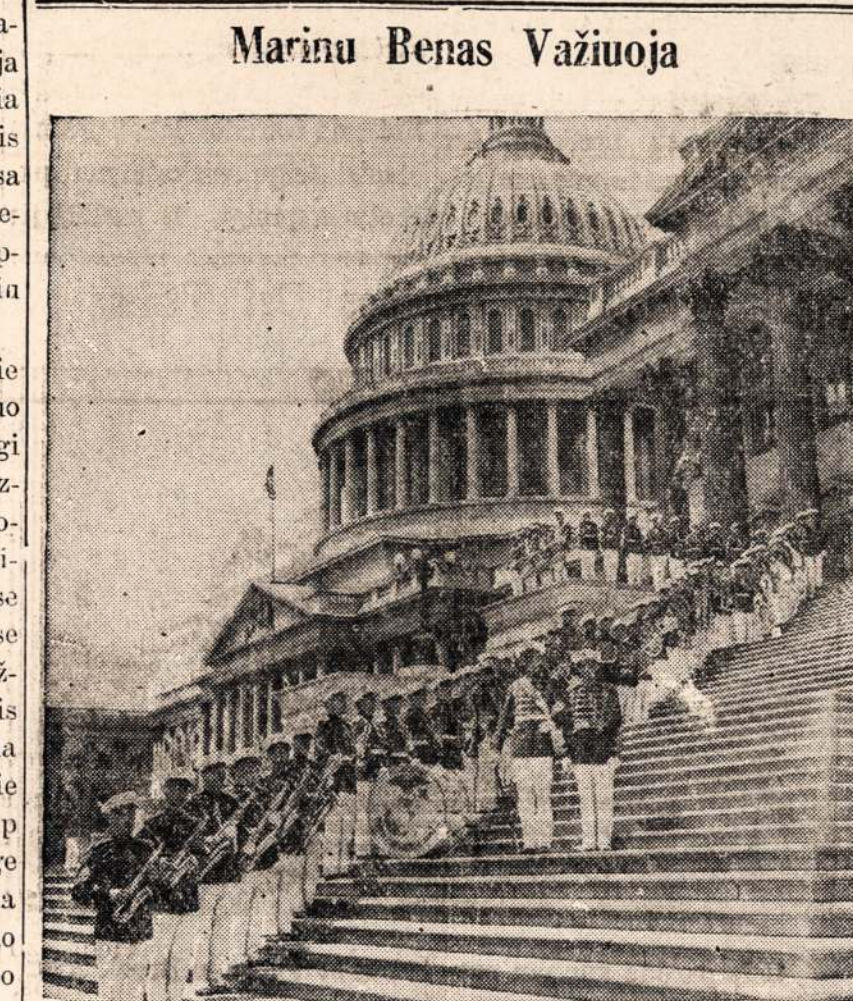
Pirkie U. S. Bonus

Uncle Sam Says

Did you ever can a United States Savings Bond? Don't answer "no" too quickly because that's what millions of wise Americans are doing daily. By buying bonds regularly through the Payroll Savings Plan where they work or the Bond-a-Month Plan where they bank, they are preserving income for future nourishment. Savings Bonds grow in nutrition value to you and your family through the passage of time. In 10 years they will produce \$4 in goodness for every \$3 you store away today. Yes sir, the best canning you can do now is the canning of income in the form of Savings Bonds. U. S. Treasury Department.

Pirkie U. S. Bonus Sziaudien!

Marinu Benas Vaziuoja

Garsus Marinu Benas susirinko ant Washingtono kambariu laiptu, kur jis labai pasirode in da gražian sugrajino. Szitas Marinu Benas dabar pasirengs vazineti po didesnius miestus ir valstijas Amerikoje.

Kas metai szitas benas vazineja po Amerika su koncertais. Sziais metais, szitas benas duos net szesziosdeszimts-du koncertu. Beveik visi koncertai bus duodami vakarineje Amerikos dalyje.

Iszpažintis

ORAS buvo kuogeriauses, szalczio vos deszimt laipsnui. Sniguriavo minksztu snigeliu. Gruodžio menesy toks oras tesesi ilgeliu. Prie aukso kasyklu kantoros stovėjo dvejetu užkintytas veželis.

— Nu, Jonai Kvailys, seskis, kalbejo aukso kasyklu savininkas Solochvatovas, iszejas ant gonku apsilvikes keliones apsiaustu.

Jonas Kvailys, liesutis senukas, menkais kailineliais apsilvikes, kaž-kaip juokingai sumirkežiojo akimis ir tartu susitrauke. Jam buvo reikalo važiuoti, tik visai in kita puse.

— Audiejaus Simonai, mat asz, sumiszes, tartum kaltas, jis pramikežiojo. Man visai atbulai.

— Ir labai kvailai. Bet kaip sau nori. Namo sugryžtumem apie pusianakti ir asz tave nuvežincziau sayais arkliais. Supranti? O kokiais pyragaičiais mus pavaiszintu Andriaus Morta. Pirsztelius nu laižysi. Man vienam bus kiek nuobodu važiuoti.

— Skrebukai sztai mano, Andiejaus Simonai.

— Ee niekai! Tu tik pasižurek, koks veželis; archiriejui važineti.

Jonas Kvailys susimanste. Noretus namo važiuoti, isz viso tik pekni versta iki kaimo, antra, kaip užrastinsi Audiejaus Simonai, kurio viskas priklausė Taip, o jei Audiejaus Simonas supyks ir neduos pažadetuju pinigų. Prisimine Jonas Kvailys savo namiukszczius nekantriai jo laukanczia szejma, nera kas daryt, prisieina važiuoti.

— Vaziuosiu, Audiejaus Simonai, sutiko, pagaliau senis. Nepakeliui, o ka darysi. Noriu tamstai malonumo suteikti.

— Senai taip reikejo, murmejo Golochvatovas, szejmininko akim pažvelgdamas dvejeta arkliai, važeli ir sedinti prieszaky kirgiza-vežeja. O tai kaip ožio ragai: Nei in duris nei pro duris. Kas link szlimos nesirupink.

Sulindus veželin, Jonas Kvailys radosi prispaustas in kampa, Audiejaus Simonas buvo diktas ir užeme puse važelio.

— Anksztoka, mikežiojo Jonas Kvailys.

— Bus szlezian, kvailas žmogau.

Ant gonku iszvažiuojancziuju palydėti iszejo Golochvatovo žmona, da visai jauna moteris; senukas, vyriausias kasyklu užvaizda; languose matėsi vaiku veideliai.

— Vaziuok Abdulai. Kirgizas sumojavo abiejomis rankomis truktele vadėles ir važelis nuskrido.

Orenburgo apygardos tyru plotu vaizdas, kur buvo iszsiplotus aukso pamone, žiemos metu dare eleganczia nuotaika. Kiek inžvelgsi akim, viskas negyva. Baltos lygumos teikia ilgesio. Reti kaimai visai užnuszti sniegu, o keliai nuolat gadinami veputinui ir buranu. Betgi tenykszcziai žmones randa grožes net ir tuose begailiniuose ir apmirusiuose tarpuose ka jautė ir musu keleviai.

— Ech, geriau butu buvė atvira veželi pakinkius, keleta kartu pakartojo Golochvatovas, dusdamas dengtam važely.

— Pakentek Audiejaus Simonai, nedrasiai ramino Jonas Kvailys. Isz viso tik apie tris valandeles. Paskui pyragaičiai pas Andriaus Morta, degtinele, užkandžiai invairus taip.

Jonas Kvailys kasyklose turėjo kilmaus elgetos role. Apie penkiolika metu atgal jis buvo labai turtingas ir visu gerbiamas. Bet likimas nepastovus: aukso pramoneje greitai pralobstama, o da veikiaus nusunkama. Taip ir su juo atsitiko. Neturtas vis kiecziau spaude kol viskas užsibaigė visiszku suvargimu, ir buves turtuolis Mikitos Jonas Legaszovas virto apgailietinu pribuisziu ir mito turtingu pramokinimu duklemis. Karcziai atsi-rugdavo jam szios duokles ir Jonas Kvailys buvo lyg juokdario vietoje. Prie to da prigijo užgauli pravarde: Jonas Kvailys. Vienok, senis apsiprato pravardžiuojamas ir juokdario role, kaip apsipranta savo padetim visi užuiti žmones. Sztai ir dabar sededamas važely jis mausto, koksai niekszas kad ir szitas Golochvatovas ir kokiuo pasitenkinimu jis ji žemina ne tik draugeje, bet ir užvaizdu ir tarnu akyse.

Vazelis cziuozia, kaip sviesu pakaptas. Abdulas rekauja in arklus Golochvatovas snauzdžia, o Jonas Kvailys prisiglaudes in kerte užmerktois akimimis perkrateineja savo praeiti. Taip, kokiū būdu susidejo gyvenimas. Ar svajojo jis kuomet kad prisivarys iki dabartinio padejimo? O sztai skyre Vieszpatic. Žinoma, pats kaltas, bet padejo ir geri žmones. Mintim senis perbejo visa savo gyvenimui, sustodamas ties vietomis kurios ji prazude. Ech, sztai czia reikejoj szitaip pasielgti, o czia visai kitaip. Viskas butu buve kitoniszka.

Kiek laiko jie važiauvo, Jonas Kvailys negalejo sumesti, nes buvo užsnudes. Pažadino ji stabtelejimas.

— Kas atsitiko, Abdulai? Abdulas priejas prie važelio dureliu szaltai tare:

— O szetonas žaidžia!

— Kas? Buranas?

Ir Golochvatovas, ir Jonas Kvailys isz syk atsipeikejo. Tyrai ingavo jau visai kita iszvaizda. Buvo jancziamas asztrus szaltis. Sniegas nustojo sniges. Bet visa lyguma tartum sukretdavo kaip užeidavo vejo sukuriai. Baltais laukais srovelemis praszvilpdavo sausas sniegas.

— Tu kaž-ka painioji? Supyko Golochvatovas, pažvelgdamas isz važelio in drumzdina dangu.

— Szaitanas, ramiai tvirtino kirgizas. Didelis szaitanas.

Didesniam inrodymui Abdulas priplake ausim ant žemes ir da karta tare:

— U-u! Didelis szaitanas!

Lyg patvirtindamas tuos žodžius susvilpe tvirtas vejo sukurys ir tyrai tartum sudejavo. Kaž-ka bangu ir grasu kabėjo ore. Tamsta tirszejo. Isz kaž-kur byrejo smulkus, sausas sniegas raizžas veida lyg grustu stiklu.

— Taip, prietikis, tare Jonas Kvailys, veltui suveržda-

mas savo plonuczius skrebutus. Szitaip ir suszaiti gali.

Kuom! mergele lengviau turi, Tai ant vyrų smagiau žiuri, Ar ji bus pas tevus, Ar gyvens pas svetimus, Jeigu nebus gerai laikyta, Bus niekai užaugyta, Ir kaip monkiute redyta, Jeigu arklis tik szersi ir

glostysi, Tai maža nauda isz jo turesi, Ba kaip duria in pauodege abrakas,

Tai jau niekai tokis kriokas. Su arkliai tankiai važinėk, Ant to visai nepaisyk, Bile gyvulus paedes, O tada neturesi bedos, Panasziai ir su mergina

taip yra, Jeigu bus prižiureta tai bus ir szczyra,

Ba jeigu užsiemima tures, Tada ant vyruku nežiūres,

Tinkama darba jai duok, Labai sunkiai neboruok, Tegul skaito laikraszczius ir knygas geras,

O nauda del tevu ir svieto atsiras.

* * * Nekurios bobeles vaiku iszsižada,

Su kitu padaro trobeli, Iszrunija in svieta kitur, Gyvena, ant nieko nežiuri,

Ka tokia motere verta, Geriau kad butu pakarta,

Neseniai apie Kanada taip buvo, Bobele koki tai svaiguli gavo,

Pamete vyra ir vaikus, Pasieme su savim ir daigtus,

Iszbejo su kitu. Vyras ledosi jos įjeszkoti, Isz miestelio in miesteli važiuoti,

Na ir kur ten kokia užkaboryje užtiko, Abieju nepalikio, Su policijantais abudu paeme,

Ir namo parsiveže, Dabar abudu ant pakutos pasodino,

Kaip da bus tai nežine!

* * * Girdejau kad kuosu lizda sūvijo,

Daug in ta lizda priejo, Juodvarniu, strazdu, szpoku, Ir da paukszcziai kitokiu,

Net gražu girdet, Kaip visi pradeda czirpet, O ir senas patinas,

Bet kaip savo snapa panaudos, Tai visus iszkaupos, Kas taja minti atmins,

Badai tas, Skrantone atsitiko, Da nuo praeitos sanvaites užsiliko.

— Tfu, tu, susikeike Golochvatovas. Abdulai žmogžudi, juk mes pametėm kelia.

— Koksai kelias! Seniai pasibaigė.

Szi žinia kelevius galutinai pribaiigė. Be kelio burano metu tikra pražutis. Golochvatovas apejo važeli aplinkui, giliai nugrimzdusi sniegan, pasižurejo in netekusius įiegi arklus ir net keiktis nebegalejo. Kur važiuoti? Kamė kelias? O czia dabar naktis užėina o žvaigždžių nei viena nesirode.

— Ka darysim? Paantriuo Golochvatovas, in nieka atskirai nesikreipdamas.

— Reikia važiuoti, bailiai pratarė Jonas Kvailys.

Nieko kvailesnio nebuvo galima sugalvoti ir Golochvatovas net suurže isz pykezio.

— Tu kvailas! Vaziuoti? Velnio! Vaziuok. Abdulai, užmusiu tave, kaip szuni ir kaltu nebusiu. Asz! Asz!

Ta insituta pertrauke gailus szuniukszczio nuksztimas, kurio ankseziau inekas nebuvo pastebejas. Jis visa laika bego paskui važeli, o dabar atsisedo szalimais, ir pakeles galva gailiai vienodai kauke.

— Ach, kad tave, užsipuoie ant jo Golochvatovas.

— Neliesk sznelio, Audiejaus Simonai, užsistoję Jonas Kvailys. Gal visiems sykiu reikes suszalti.

Golochvatovas greitai nuriemo. Jis, iki keliu grimsdamas sniege, priejo in arklus, delnu pliaukszteterejo juos in kakla ir da karta insitikino juos galutinai nusivarius. Juk vienintelis iszsigelbejimas tik tai juose. Arkliai buta gėr, o dabar nei pirmyn, nei atgal.

Vis-gi reikejo kas nors daryti. Tai buvo beviltiszkas meginimas ir visi tylomis emesi darboto. Pirmiause reikejo sumindyti supusta aplink važeli sniega, kad arkliai galetu patraukti ji isz vietos. Negalejai ir manyti apie vaziavima važely. Nustatė kelio krypti, Golochvatovas pasiunte kirgiza pirmyn, o pats paeme arklus už apinasrio. Ta liudna eiseina užbaigė Jonas Kvailys, vargai žingsniuodamas iki keliu sniege. Vejas szelo. Kvepuoti darsis sunku, lipde akis. Baisus szaltis lyg kaustytė kauste kiekviena judesi. Jonas Kvailys veikiai neteko jeigu be vilty atsisedo sniege ir sukteterejo.

— Audiejaus Simonai, asz dangiau nebegaliu. Jeigu nebeturiu.

Priejo in seni szuniuksztis ir taip pat atsisedo szale jo.

II. Vejas pagavo Jono Kvailio žodžius. Vazelis isznyko migloje. Senis sedėjo sniege ir jautė, kaip stingsta jo senas kūnas.

— Vieszpatic, pasigailek, melderis balsu.

Golochvatovas laiku jo pasigavo ir sugryžo.

— Mikitos Jonai, balandeli ka czia veiki?

— Mirsztu, Audiejaus Simonai, nulankiai atsake Jonas Kvailys. Tu jaunas, tavo gyvenimo prieszais, o mane palik czia. Nenoriu jusu suvaržyti.

Golochvatovas tvirtomis rankomis emė ji glebin ir nutempe in važeli.

— Mirti, tai sykiu, sznabzdejo jis dusliu isz susijudinimo balsu.

Vazelis nejudėjo. Abdulas pritupes sedėjo sniege. Golochvatovas instume Jona Kvaili

in važeli pakeliui suszere fatalui, tyru gyventojui ir nuejo in arklus. Galutinai nusivares vienas arkllys gulejo sniege, sniego buvo taip gilu, jog arkllys nesicke kojomis žemes ir skendo sniege kaip vandeniu. Golochvatovas atsitupe szale arkliaus galvos, atsagaste kailinius ir inbreže degtuka.

Silpnoje, drebančioje szvie-soje pažvelge in ji nebyles arkliaus akys, ir jis suprato, jog viskas baigta. Taip, viskas. Jie buvo palaidoti sniege.

— Abdulai szetone, iszkin-kyk arklus!

Kirgizas isz inproczio paklause ir sustingusiomis rankomis iszvadelejo atrisze pakeliam, paleido sumata nueme lan-ka.

— Pasibaigė aszata, (arklys) tare jis szaltai.

— O, gal arkliai kaip nors pasieks namus?

— Baigta.

Iszkinkyti arkliai atsistoję, ir Golochvatovas norejo juos nuvyti szalin nuo važelio, kad jie instinkto vedami eitu namo, ir ten nunesztu liudna žinia.

— Bet iszmintingi gyvuliai sugryžo atgal prie važelio ir atsistoję užnovejoje. Taip, jie bevelyjo sykiu suszalti. Kirgizas, kaip ir pirma sedėjo pritupes ir nieko nenorejo daryt. Kartais jis visai dingdavo sniego pustynuose. Ant poros žingsniu nieko negalejai inžiureti.

Golochvatova staiga nueme mirtinas nuovargis. Skauda buvo pajudėti. Kojos pradejo stingti.

Jis nuejo in važeli kuriame sedėjo Jonas Kvailys ir melderis balsu. In kokia valandos ketvirtį vazelis pusiau prasmego sniege.

— Mikitos Jonai.

— Asz.

— Ka darysim su Abdulai? Juk jis sustings sniege. Kailiniokai jo blogi, o vejas taip ir raizo. Ei! Abdulai, eik in mus. Tryse bus szlezian.

Jonas Kvailys tytlejo. Vazelis trimis buvo per anksztas. Abdulas nenorejo lysti vidun, bet Golochvatovas intempe ji speka.

— Eik! biaurybe. Juk iszdvesi sniege.

— U-u! Didelis szaitanas laksto, pirmykszcziu atsidavimu likimui atsake Kirgizas szalczio sustangintu liežuviu.

Toks persikraustymas iszszaube likusio "gatveje" szu-

du Garsus Sportininkai

Sztiedu sportininkai labai pragarsejo ne tik po Amerika, bet po visa pasauli. Babe Ruth, garsiausias beis-boles losziskas, kuri kiekvienas vaikas Amerikoje pažinsta ir garbina. Babe Didrikson Zaharias yra labai gera ir placziai pagarsėjusi golfo loszike, kuri dabar savo bizni užsidejo, bet vis golfa loszia.

niukszczio protesta, jis gailiai suunkszte, tartum nusiskundamas žmoniū neteisingumu. Vazelis buvo visiszka tamsu. Veju valandelei nutilus girde-liai kaip trypinejo prie pat važelio arkliai ir trynes galyomis in jo sieras veltui įjeszkodami pagelbos Golochvatovui labiausia gailejo szunies. O jeigu ji inleidus važelin? Nuo szuos butu szlezian.

— Ne, jau to tai nebenorek, susigyne Jonas Kvailys. Ir taip prakeiktas Kirgizas kojas man nusilege. Nuo szuns pasmirš.

Ilgai jie sedėjo tylomis. Golochvatova laikas nuo laiko breždavo degtuka ir žiuredavo pro mažuti langeli, iszpjauna važelio dureles. Sniegas jau sieke ta langeli. In ta mirganczia szviesa kas-kart puldavo szuniuksztis, atsimuszdamas snukiu in stikla ir gailiai nukszdavo.

— Man slopu Audiejaus Simonai, pareiszke Jonas Kvailys iszsedejes įiems važeli apie valanda. Galva svaigta.

— Klausyk, Mikitos Jonai, negi varysim Abdula in tikra mirti, juk ir jis turi duszia.

— Nu, tai asz iszlipsiu. Geriau suszalt negu užtroksztu.

Abdulo klausymas paasztroje. Isz tikro važeli nebuvo kuo kvepuoti. Sniegas užkamsze visas skyles. Kritingu laiku, kai Jonas Kvailys jau rengesi lipti isz važelio, Kirgizas pareiszke jis iszeisias.

— Padesiu galva sniege, jis kalbejo Tu buk, asz iszeisiu.

Buvo baugi valandele. Vienam prisiejo suszalti pirmoju. Vazelio dures vos galejo atstumti ir Abdulas gavo ropoti auksztyn lyg pro kamina. Ji pasitiko linksmai cypdamas sznelis nenorejes vienas suszalti.

Vazelis tamsu, kaip kape. Girdeti tik tai burano staigimas: tartum butu padebesiu leke didžiuliū paukszcziu virtine. Ir dangus, ir žeme sumiszo verpete, kurs kilo nuo milžiniszka sparnais mojavimo.

Golochvatovas sedėjo tyledamas ir vis galvojo apie nelaimingajį Kirgiza, szalanti czia pat, szale važelio sienes. Vieszpatic, kas-gi czia?

Jonas Kvailys jau apsiprato su mintim apie mirti ir patylo-mis melderis. Staiga jis kruptelejo: pasigirdo vaikiszkas kuk-ciojimas.

— Audejaus Simonai, nusi-minias, nuodeme.

— Juk asz, asz ne mirties bijau. Ak sunku, su nuodemomis sunku mirti. Mikitos Jonai balandeli, asz tave skraudžiau, taip, skraudžiau, atleisk.

— Dievas atleis. Audiejaus Simonai. Ir tu man atleisk.

— Dievas atleis.

Tamsu važely, o ten, auksztai, kaukdamas siauezia baisus buranas. Kartais rodos, tartum ore, kalentu tukstancziai iszal-kusiu dantu.

Verksmas nutilo. Golochvatovas nusiramino ir jau ramus tare:

— Mikitos Jonai, tu senas. Iszklausyk mano iszpažinties.

— Kaip-gi asz klausysiu, Audiejaus Simonai? Juk asz ne kunigas.

— Reikalui esant viskas galima, o tu žinai bažnytnes ap-eigas. Nenoriu nuodemese mir-ti. Jaunas asz, daug nusidejes.

Jonas Kvailys atsikosejo ir iszkilmingai pradejo: "Dieve, nuvalyk mane, nusidejeli, ir

pasigailek manes. Vieszpatic, atleisk man!" Paskui tare:

— Nusimk kepture, Dievo tarne, Simonai.

Golochvatovas paklause. Jo jauna galva užgule stingstanti senio ranka, o senas balsas kalbejo maldos žodžius:

— Vieszpatic, musu iszga-nymo Dieve apdovanojes mus savo gerybeje, nuženges isz dangaus žmoniū atpirkimui, nenoris nusidejelio pražuties.

Tu, Visagalis Vieszpatic, pasi-gailek savo tarno Simonai ir duok jam visiszka atgailla. Ku-riame žinoma paslepta, atlei-džias kaltes ir nuvalas neteisy-bes, palinosuok ji isz visu nuo-demiū, žinomu ir nežinomu ir leisk jam buti dalininku iszga-nymo Kursai gyveni ir vieszpa-tauji danguje per amžius. Amen.

Golochvatovas palylomis ver-ke.

— Vieszpatic, Dieve, musu, Kursai da Sename Instatyme atgailojantiems teikeis atleist.

Tu dabar, savo tarnai Simonai, atgailojanti savo nusidejimuo-se, priimk priprastu savo gal-laszirdingumu. Tu, Vieszpatic, Kursai insakei septynias-de-simt septynis kartus nusideje-liui atleisti, nes Tu esi atgailo-jancziū Dievas. Dabar kalbek, Dievo tarne Simonai, "Tikiu."

Golochvatovui sukalbejus prasidejo iszpažintis.

(Tasa Ant 2 puslapio)

Pasiskaitymo Knygeles

Penkios Istorijos apie Burike ir Burikas, Kareivis ir Velnias; Kas Man Nakei Acitiko (Dzuko pasaka); Užliekos isz Senoves Padavimu; Peary ant Zemgalio (Atminimas isz keliones in Ledinius Krasztus). 96 pus. .25¢

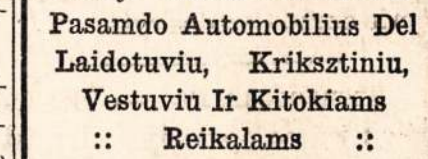
L. TRASKAUSKAS

LIETUVISZKAS GRABORIUS

Laidoja Kunus Numireliu. Pasamdo Automobilius Del Laidotuviu, Kriksztiniu, Vestuviu Ir Kitokioms :: Reikalams ::

535 WEST CENTRE STREET Telefonas Nr. 78 MAHANOV CITY, PENNA.

Apeigu Ir Tikejimo Szokis

Indijonai szokdavo kad parodžius ir iszreiszkus savo tikejima in visokias dvusias. "Smoki Indijonai" turedavo savotiszkus szokius del savo tikejimo, ir dabar Prescott miesto gyventojai apvaikszczioja tas Indijonų Szventes, szokdami kaip tie Indijonai szokdavo, kad palaičius tuos senus papročzius. Prescott miestelis randa si Arizona valstija.

